॥पश्चमः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः॥

इन्द्रों वृत्राय वज्रमुदंयच्छ्थ्स वृत्रो वज्रादुद्यंतादिकभ्थ्सौ-ऽब्रवीन्मा मे प्र हारस्ति वा इदं मियं वीर्यं तत्ते प्र दौस्यामीति तस्मा उक्थ्यं प्रायंच्छतस्मैं द्वितीयमुदंयच्छ्थ्सौऽब्रवीन्मा मे प्र हारस्ति वा इदं मियं वीर्यं तत्ते प्र दौस्यामीतिं (१)

तस्मां उक्थ्यंमेव प्रायंच्छ्तस्में तृतीयमुदंयच्छ्तं विष्णुरन्वंतिष्ठत जहीति सौंऽब्रवीन्मा मे प्र हारस्ति वा इदं मियं वीर्यं तत्ते प्र दांस्यामीति तस्मां उक्थ्यंमेव प्रायंच्छ्तं निर्मायं भूतमंहन् यज्ञो हि तस्यं मायासीद्यदुक्थ्यों गृह्यतं इन्द्रियमेव (२)

तद्वीर्यं यजंमानो भ्रातृं व्यस्य वृङ्क इन्द्रांय त्वा बृहद्वेते वयंस्वत् इत्याहेन्द्रांय हि स तम्प्रायंच्छत्तस्में त्वा विष्णंवे त्वेत्यांह यदेव विष्णुंर्-वितंष्ठत जहीति तस्माद्विष्णुंम्-वाभंजित त्रिर्निर्गृह्णाति त्रिर्हि स तं तस्मे प्रायंच्छदेष ते योनिः पुनंर्हविर्सीत्यांह पुनं:पुनः (३)

ह्यंस्मान्निर्गृह्णाति चक्षुर्वा एतद्यज्ञस्य यदुक्थ्यंस्तस्मांदुक्थ्यः हुतः सोमां अन्वायंन्ति तस्मादात्मा चक्षुरन्वंति तस्मादेकं

यन्तंम्ब्ह्वोऽनुं यन्ति तस्मादेकों बहूनाम्भद्रो भंवति तस्मादेकों बह्वीर्जाया विन्दते यदिं कामयेताध्वर्युरात्मानं यज्ञयश्मेनापयेय्मित्यंन्तराहंवनीयं च हविर्धानं च तिष्ठन्नवं नयेत् (४)

आत्मानंमेव यंज्ञयश्सेनांपियति यदि कामयेत यजंमानं यज्ञयश्सेनांपियेयमित्यंन्तरा संदोहविधांने तिष्ठन्नवं नयेद्यजंमानमेव यंज्ञयश्सेनांपियति यदि कामयेत सदस्यान्ं यज्ञयश्सेनांपियेयमिति सदं आलभ्यावं नयेथ्सदस्यांनेव यंज्ञयश्सेनांपियति॥ (५)

इतींद्रियमेव पुनं पुनर्नयेश्वयंश्विरशवा।———[१] आयुर्वा पुतद्यज्ञस्य यद्भुव उत्तमो ग्रहाणां गृह्यते तस्मादायुः प्राणानामुत्तमं मूर्धानं दिवो अंरतिं पृथिव्या इत्याह मूर्धानंमेवैन ५

समानानां करोति वैश्वान्रमृतायं जातम्ग्निमित्यांह वैश्वान्र हि देवत्यायुंरुभ्यतांवेश्वानरो गृह्यते तस्मांदुभ्यतः प्राणा अधस्तांचोपरिष्टाचार्धिनोऽन्ये ग्रहां गृह्यन्तेऽधी ध्रुवस्तस्मांत् (६)

अध्यवाङ्गाणाँ उन्येषां प्राणानामुपाँ प्रेठन्ये ग्रहाः साद्यन्ते उनुंपोप्ते ध्रुवस्तस्माद्स्श्रान्याः प्रजाः प्रतितिष्ठन्ति मा १ सेनान्या असुंरा वा उत्तरतः पृथिवीम्पूर्याचिकीर्षन्तां देवा ध्रुवेणां दश्हन्तद्भुवस्यं ध्रुवत्वं यद्भुव उत्तरतः साद्यते धृत्या आयुर्वा एतद्यज्ञस्य यद्भुव आत्मा होता यद्धौतृचम्से ध्रुवमंवनयंत्यात्मन्नेव यज्ञस्यं (७)

आयुंर्दधाति पुरस्तांदुक्थस्यांवृनीय इत्यांहुः पुरस्ताृद्धायुंषो भुङ्के मध्यतोऽवृनीय इत्यांहुर्मध्यमेन ह्यायुंषो भुङ्क उत्तरार्धेऽवृनीय इत्यांहुरुत्तमेन ह्यायुंषो भुङ्के वैश्वदेव्यामृचि शस्यमानायामवं नयति वैश्वदेव्यो वै प्रजाः प्रजास्वेवायुंर्दधाति॥ (८)

युज्ञेन वै देवाः सुंवर्गं लोकमायन्तेंऽमन्यन्त मनुष्यां नोऽन्वाभविष्यन्तीति ते संवथ्सरेणं योपयित्वा सुंवर्गं लोकमायन्तें ज्ञाकमायन्ति सुंवर्गं लोकमायन्ति मुंवर्गं लोकमायन्तमृषय ऋतुग्रहेरेवानु प्राजानन्यदंतुग्रहा गृह्यन्ते सुवर्गस्य लोकस्य प्रज्ञात्ये द्वादंश गृह्यन्ते द्वादंश मासाः संवथ्सरः संवथ्सरस्य प्रज्ञात्ये सह प्रथमो गृह्येते सहोत्तमो तस्माद्दौद्वांवृतू

उभ्यतीमुखमृतुपात्रं भविति कः (९)

हि तद्वेद् यतं ऋतूनां मुखंमृतुना प्रेष्येति षद्गृत्वं आह् षड्वा ऋतवं ऋतूनेव प्रीणात्यृतुभिरितिं चतुश्चतुंष्पद एव प्रशून्प्रीणाति द्विः पुनंरऋतुनांह द्विपदं एव प्रीणात्यृतुना प्रेष्येति षद्गृत्वं आहुर्तुभिरितिं चतुस्तस्माचतुंष्पादः प्रशवं ऋतूनुपं जीवन्ति द्विः (१०)

पुनंर्ऋतुनांह् तस्माँद्भिपादश्चतुंष्पदः पुशूनुपं जीवन्त्यृतुना प्रेष्येति षद्गृत्वं आहुर्तुभिरिति चतुर्द्धिः पुनंर्ऋतुनांहाक्रमणमेव तथ्सेतुं यजमानः कुरुते सुवर्गस्यं लोकस्य समंध्ये नान्यौन्यमनु प्र पंद्येत् यदन्यौऽन्यमंनु प्रपद्येतुर्तुर्ऋतुमनु प्र पंद्येतुर्तवो मोहुंकाः स्युः (११)

प्रसिद्धमेवाध्वर्युर्दक्षिणेन् प्र पंद्यते प्रसिद्धं प्रतिप्रस्थातोत्तरेण् तस्मादादित्यः षण्मासो दक्षिणेनैति षडुत्तरेणोपयामगृहीतो-ऽसि स्र्सर्पोऽस्य १ हस्पत्याय त्वेत्याहास्तिं त्रयोदशो मास् इत्याहस्तमेव तत्प्रीणाति॥ (१२)

यदैंन्द्राग्नमृंतुपात्रेणं गृह्णाति ज्योतिंरेवास्मां उपिरंष्टाइधाति सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्या ओजोभृतौ वा एतौ देवानां यिदेन्द्राग्नी यदैंन्द्राग्नो गृह्णत् ओजं एवावं रुन्धे वैश्वदेवश् शुंक्रपात्रेणं गृह्णाति वैश्वदेव्यों वै प्रजा असावांदित्यः शुक्रो यद्वैंश्वदेवश् शुंक्रपात्रेणं गृह्णाति तस्मांदसावांदित्यः (१३)

सर्वाः प्रजाः प्रत्यङ्कादेति तस्माथ्सर्वे एव मेन्यते माम्प्रत्युदंगादितिं वैश्वदेवः शुंक्रपात्रेणं गृह्णाति वैश्वदेव्यो वै प्रजास्तेजः शुक्रो यद्वैश्वदेवः शुंक्रपात्रेणं गृह्णातिं प्रजास्वेव तेजो दधाति॥ (१४)

तस्मांदुसावांदित्यस्त्रिष्शचं॥_____[४]

इन्द्रों मुरुद्धिः सांविद्येन माध्यंदिने सर्वने वृत्रमंहुन्यन्माध्यंदिने सर्वने मरुत्वतीयां गृह्यन्ते वार्त्रघा एव ते यजंमानस्य गृह्यन्ते तस्यं वृत्रं ज्ञ्रुषं ऋतवोऽमुह्यन्थ्स ऋतुपात्रेणं मरुत्वतीयांनगृह्वात्ततो वै स ऋतून्प्राजांनाद्यदंतुपात्रेणं मरुत्वतीयां गृह्यन्तं ऋतूनाम्प्रज्ञात्ये वज्ञं वा एतं यजंमानो भ्रातृंव्याय प्र हंरति यन्मंरुत्वतीया उदेव प्रंथमेनं (१५)

यच्छ्ति प्र हंरति द्वितीयेंन स्तृणुते तृतीयेनायुंधं वा एतद्यजंमानः सङ्स्कुंरुते यन्मंरुत्वतीया धनुंरेव प्रथमो ज्या द्वितीय इषुंस्तृतीयः प्रत्येव प्रथमेन धत्ते वि सृंजति द्वितीयेन विध्यंति तृतीयेनेन्द्रों वृत्र हत्वा परां परावतंमगच्छ्दपाराधमिति मन्यंमानः स हरितोऽभव्थस एतान्मंरुत्वतीयांनात्मस्परंणानपश्यत्तानंगृह्णीत (१६)

प्राणमेव प्रथमेनांस्यृणुतापानं द्वितीयेनाऽऽत्मानं तृतीयेनात्मस्परं वा एते यजंमानस्य गृह्यन्ते यन्मंरुत्वतीयाः प्राणमेव प्रथमेनं स्पृणुतेऽपानं द्वितीयेनाऽऽत्मानं तृतीयेनेन्द्रो वृत्रमंहृन्तं देवा अंब्रुवन्महान् वा अयमंभूद्यो वृत्रमवंधीदिति तन्मंहेन्द्रस्यं महेन्द्रत्वः स एतं मांहेन्द्रमुंद्धारमुदंहरत वृत्रः हृत्वान्यासुं देवतास्विध यन्माहेन्द्रो गृह्यतं उद्धारमेव तं यजंमान उद्धंरते- उन्यासुं प्रजास्विधं शुक्रपात्रेणं गृह्णाति यजमानदेवत्यों वै मांहेन्द्रस्तेजः शुक्रो यन्मांहेन्द्रः श्रुक्रपात्रेणं गृह्णाति यजमान एव तेजो दथाति॥ (१७)

प्रथमनांगृह्णीत देवतांस्वष्टावि १ शतिश्च॥=

अदिंतिः पुत्रकांमा साध्येभ्यों देवेभ्यों ब्रह्मौदनमंपचत्तस्यां उच्छेषंणमददुस्तत्प्राश्ञाथ्सा रेतोंऽधत्त तस्यै चृत्वारं आदित्या अंजायन्त सा द्वितीयंमपचथ्सामंन्यतोच्छेषंणान्म इमेंऽज्ञत यदग्रैं प्राशिष्यामीतो मे वसीया सो जिनष्यन्त इति साग्रे प्राश्ञाथ्सा रेतोंऽधत्त तस्यै व्यृद्धमाण्डमंजायत सादित्येभ्यं एव (१८)

पश्चमः प्रश्नः (काण्डम् ६)

तृतीयंमपच्द्रोगांय म इद श्रान्तम्स्त्वित् तैंऽब्रुव्नवरं वृणामहै योऽतो जायांता अस्माक स एकोंऽसद्यौंऽस्य प्रजायामृध्यांता अस्माक म्भोगांय भवादिति ततो विवंस्वानादित्यों-ऽजायत् तस्य वा इयं प्रजा यन्मनुष्यौस्तास्वेक एवर्द्धो यो यजंते स देवानाम्भोगांय भवति देवा वै यज्ञात् (१९)

रुद्रमुन्तरायन्थ्स आंदित्यानुन्वाक्रंमत् ते द्विदेवत्यान्प्रापंद्यन्त् तान्न प्रति प्रायंच्छुन्तस्मादिष् वध्यं प्रपंन्नं न प्रति प्र यंच्छन्ति तस्मांद्विदेवत्येभ्य आदित्यो निर्गृह्यते यदुच्छेषंणादजांयन्त् तस्मांदुच्छेषंणाद्गृह्यते तिसृभिंर्ऋग्भिर्गृह्णाति माता पिता पुत्रस्तदेव तन्मिंथुनमुल्बं गर्भो जुरायु तदेव तत् (२०)

मिथुनम्प्शवो वा एते यदांदित्य ऊर्ग्दिषि दुधा मध्यतः श्रीणात्यूर्जमेव पंशूनां मध्यतो दंधाति शृतातुङ्क्येन मध्यत्वाय तस्मादामा पुक्कं दुंहे पुशवो वा एते यदांदित्यः पंरिश्रित्यं गृह्णाति प्रतिरुध्यैवास्मै पुशून्गृह्णाति पुशवो वा एते यदांदित्य एष रुद्रो पश्चमः प्रश्नः (काण्डम् ६) यदग्निः पंरिश्रित्यं गृह्णाति रुद्रादेव पशूनन्तर्दधाति (२१)

विवंस्वन्तमेवाऽऽदित्य सोमपीथेन समंर्धयति या दिव्या वृष्टिस्तयाँ त्वा श्रीणामीति वृष्टिंकामस्य श्रीणीयाद्वष्टिंमेवावं रुन्धे यदि ताजक्प्रस्कन्देद्वर्षुंकः पूर्जन्यः स्याद्यदि चिरमवर्षुको न सादयत्यसंत्राखि प्रजाः प्रजायन्ते नानु वषद्वरोति यदंनुवषद्भर्यादुद्रं

परिं शय आ तृंतीयसवनाद्विवंस्व आदित्यैष तें सोमपीथ इत्यांह

एष वै विवस्वानादित्यो यदुंपा श्रुसवंनः स एतमेव सोमपीथं

प्रजा अन्ववंसृजेन्न हुत्वान्वींक्षेत् यदन्वीक्षेत् चक्षुंरस्य प्रमायुंक इ स्यात्तस्मान्नान्वीक्ष्यंः॥ (२२) पुव युज्ञाञ्चरायु तदेव तदुन्तर्दंधाति न सप्तविर्श्यातिश्च॥—————[६]

अन्तर्यामपात्रेणं सावित्रमाँग्रयणाद्गृंह्वाति प्रजापंतिर्वा एष यदाँग्रयणः प्रजानां प्रजनंनाय न सांदयत्यसंन्राद्धि प्रजाः प्रजायंन्ते नानु वषंद्वरोति यदंनुवषद्भुर्याद्रुद्रं प्रजा अन्ववंसृजेदेष

वै गांयत्रो देवानां यथ्संवितैष गांयत्रियै लोके गृंह्यते यदाँग्रयणो यदंन्तर्यामपात्रेणं सावित्रमांग्रयणाद्गृह्णाति स्वादेवेनं योनेर्निर्गृह्णाति विश्वें (२३)

देवास्तृतीयु सर्वनं नोदंयच्छन्ते संवितारं प्रातःसवनभाग र सन्तं तृतीयसवनम्भि पर्यणयन्ततो वै ते तृतीयु सर्वनुमुदंयच्छुन्यत्तृं सांवित्रो गृह्यते तृतीयंस्य सर्वनस्योद्यंत्यै सवितृपात्रेणं वैश्वदेवं

कुलशाँद्गृह्णाति वैश्वदेव्यों वै प्रजा वैश्वदेवः कुलशः सिवृता प्रस्वानामीशे यथ्संवितृपात्रेणं वैश्वदेवं कुलशाँद्गृह्णातिं सिवृतृप्रंसूत एवास्मैं प्रजाः प्र (२४)

जन्यति सोमं सोमंम्भि गृंह्णाति रेतं एव तद्दंधाति सुशर्मांसि सुप्रतिष्ठान इत्यांह् सोमं हि सोमंमिभगृह्णाति प्रतिष्ठित्या एतस्मिन्वा अपि ग्रहें मनुष्येंभ्यो देवेभ्यः पितृभ्यः क्रियते सुशर्मांसि सुप्रतिष्ठान इत्यांह मनुष्येंभ्य एवैतेनं करोति बृहदित्यांह देवेभ्यं एवैतेनं करोति नम् इत्यांह पितृभ्यं एवैतेनं करोत्येतावंतींवें देवतास्ताभ्यं एवैन् सर्वांभ्यो गृह्णात्येष ते योनिर्विश्वंभ्यस्त्वा देवेभ्य इत्यांह वैश्वदेवो ह्येषः॥ (२५)

प्राणो वा एष यदुंपा ५शुर्यदुंपा ५शुपात्रेणं प्रथमश्चौत्तमश्च ग्रहौं गृह्येते प्राणमेवानुं प्रयन्तिं प्राणमनूर्यन्ति प्रजापंतिर्वा एष यदौग्रयणः प्राण उंपा ५शुः पत्नीः प्रजाः प्र जनयन्ति

यदुंपा श्रिपात्रेणं पालीवृतमां प्रयुणाद्गृह्णाति प्रजानां प्रजनंनाय तस्मां त्र्राणं प्रजा अनु प्र जांयन्ते देवा वा इतहंतः पत्नीः सुवर्गम् (२६)

लोकमंजिगा रसन्ते सुंवर्गं लोकं न प्राजांनन्त एतम्पाँ बीवतमंपश् ततो वै ते सुंवर्गं लोकम्प्राजांनन् यत्पाँ बीवतो गृह्यते सुवर्गस्यं लोकस्य प्रज्ञांत्यै स सोमो नातिष्ठत स्त्रीभ्यो गृह्यमाणस्तं घृतं वर्जं कृत्वाघ्रन्तं निरिन्द्रियं भूतमंगृह्णन्तस्माथिश्वयो निरिन्द्रिया अदांयादीरपिं पापात्पु रस उपस्तितरम् (२७)

वृद्न्ति यद् घृतेनं पालीवृत ॥ श्रीणाति वर्जेणैवैनं वर्शे कृत्वा गृंह्णात्युपयामगृंहीतोऽसीत्यांहेयं वा उपयामस्तरमादिमां प्रजा अनु प्र जांयन्ते बृहस्पतिसुतस्य तु इत्यांह ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिब्रह्मणैवास्मै प्रजाः प्र जनयतीन्दो इत्याह रेतो वा इन्दू रेते एव तद्दंधातीन्द्रियाव इति (२८)

इत्यांहाग्निर्वे रेतोधाः पत्नीव इत्यांह मिथुनत्वायं सजूर्देवेन त्वष्ट्रा सोमं पिबेत्यांह त्वष्टा वै पंशूनां मिथुनाना ५ रूपुकृद्रूपमेव पुशुषुं दधाति देवा वै त्वष्टांरमजिघा स्सन्थ्स पत्नीः प्रापंद्यत तं न प्रति प्रायंच्छुन्तस्मादिपं (२९)

आह प्रजा वा इंन्द्रियं प्रजा एवास्मै प्र जंनयुत्यग्ना(३)

वध्यं प्रपंत्रं न प्रति प्र यंच्छन्ति तस्मांत्पात्नीवते त्वष्ट्रेऽपिं गृह्यते न सांदयत्यसंत्राद्धि प्रजाः प्रजायंन्ते नानु वषंद्वरोति यदंनुवषद्भुर्याद्रुद्रं प्रजा अन्ववंसृजेद्यन्नानुंवषद्भुर्यादशाँन्तम्ग्रीथ्सोमंम्भ वर्षद्वरोति न रुद्रं प्रजा अन्ववसृजतिं शान्तमग्नीथ्सोमंम्भक्षयत्यग्नीन्नेष्टुं सींद (३०)

नेष्टः पत्नीमुदान्येत्यांहाग्नीदेव नेष्टंरि रेतो दर्धाति नेष्टा

पिनेयामुद्गात्रा सं ख्यांपयित प्रजापंतिर्वा एष यदुंद्गाता प्रजानां प्रजनंनायाप उप प्र वंर्तयित रेतं एव तिथ्संश्वत्यूरुणोप प्र वंर्तयत्यूरुणा हि रेतंः सिच्यते नम्नंकृत्योरुमुप प्र वंर्तयित यदा हि नम्न ऊरुर्भवृत्यर्थं मिथुनी भंवतोऽथ् रेतंः सिच्यतेऽथं प्रजाः प्र जांयन्ते॥ (३१)

पर्वाः सुवर्गमुपंस्तितरमित्रियाव इत्यपि सीद मिथुन्यंशे चे॥———[८] इन्द्रो वृत्रमंहुन्तस्यं शीर्षकपालमुदौँ ज्ञथ्स द्रोणकलृशों-ऽभवृत्तस्माथ्सोमः समंस्रवृथ्स हारियोज्ञनों ऽभवृत्तं व्यंचिकिथ्सञ्जुहवान् मा हौषा(३) मिति सों ऽमन्यत् यद्धोष्याम्यामः हौष्यामि यन्न होष्यामि यज्ञवेश्वसं करिष्यामीति तमिध्रियत् होतुः सौं ऽग्निरंब्रवीन्न मय्यामः हौष्यसीति तं धानाभिरश्रीणात् (३२)

त १ शृतं भूतमंजुहोद्यद्धानाभिरहारियोजन १ श्रीणाति शृतत्वायं शृतमेवेनं भूतं जुहोति बह्वीभिः श्रीणात्येतावंतीरेवास्यामुष्मिं होके कामदुर्घा भवन्त्यथो खल्वां हुरेता वा इन्द्रंस्य पृश्जयः कामदुर्घा यद्धारियोजनीरिति तस्माँ द्वह्वीभिः श्रीणीयादख्सामे वा इन्द्रंस्य हरीं सोम्पानौ तयौः परिधयं आधानं

घासम्प्र येच्छेत्प्रहृत्यं परिधीश्चंहोति निराधानाभ्यामेव घासम्प्र येच्छत्युन्नेता जुंहोति यातयामेव ह्यंतर्ह्यंध्वर्यः

यदप्रहत्य परिधीञ्जंहुयादन्तराधानाभ्याम् (३३)

स्वगाकृतो यदंध्वर्युर्जुहुयाद्यथा विमुंत्तं पुनेर्युनिक्तं ताहगेव तच्छीर्षन्नंधिनिधायं जुहोति शीर्षतो हि स समभंवद्विक्रम्यं जुहोति विक्रम्य हीन्द्रों वृत्रमहन्थ्समृंद्धौ पृशवो वै हारियोजनीर्यथ्संम्भि

एनम्पुशवो भुअन्त उपं तिष्ठेरुन्यन्न संस्भिन्द्याद्बहवं

एनम्प्शवोऽभुं अन्त उपं तिष्ठेर्न्मनंसा सम्बाधत उभयं करोति बहवं पुवैनंम्प्शवों भुअन्त उपं तिष्ठन्त उन्नेतर्युपह्विमंच्छन्ते य पुव तत्रं सोमपी्थस्तमेवावं रुन्धत उत्तरवेद्यां नि वंपति पृशवो वा

उत्तरवेदिः प्रावो हारियोज्नीः पृशुष्वेव पृशून्प्रतिष्ठापयन्ति॥ (३५)
अश्रीणाद्वर्त्तरांधानाभ्यामल्याः स्थापयन्ति॥——[९]
ग्रहान् वा अनुं प्रजाः पृशवः प्र जांयन्त उपा श्व-तर्यामावंजावयः
शुक्रामुन्थिनौ पुरुषा ऋतुग्रहानेकंशफा आदित्यग्रहं गावं

आदित्यग्रहो भूयिष्ठाभिर्ऋग्भिर्गृह्यते तस्माद्गावः पशूनां भूयिष्ठा यत्रिरुंपा १ शु १ हस्तेन विगृह्णाति तस्माद्गौ त्रीनजा जनयत्यथावयो भूयंसीः पिता वा एष यदाँग्रयणः पुत्रः कुलशो यदाँग्रयण उपदस्येत्कुलशाँद्गृह्णीयाद्यथां पिता (३६)

पुत्रं क्षित उपधावित ताहगेव तद्यत्कलशं उपदस्येदाग्रयणाद्गृह्णीय पुत्रः पितरं क्षित उपधावित ताहगेव तदात्मा वा एष यज्ञस्य यदांग्रयणो यद्ग्हों वा कलशो वोपदस्येदाग्रयणाद्गृह्णीयादात्मनं एवाधि यज्ञं निष्कंरोत्यविज्ञातो वा एष गृंह्यते यदांग्रयणः स्थाल्या गृह्णातिं वायुव्येंन जुहोति तस्मौत् (३७)

यथा वस्यंस आहृत्य प्राहं ताहगेव तद्यथ्सादयंति यथा वस्यंस उपनिधायांपुकामंति ताहगेव तद्यद्वै यज्ञस्य साम्ना यजुंषा क्रियतं शिथिलं तद्यह्चा तद्दृढं पुरस्तांदुपयामा यजुंषा गृह्यन्त उपरिष्टादुपयामा ऋचा यज्ञस्य धृत्यै॥ (३८)

प्यां पिता तस्मांदप्कामंति ताहगेव तद्यदृष्टादंश च॥—————[१०]

प्रान्यानि पात्रांणि युज्यन्ते नान्यानि यानि पराचीनांनि प्रयुज्यन्तेऽमुमेव तैर्लोकम्भि जंयति परांङिव ह्यंसौ लोको यानि पुनः प्रयुज्यन्तं इममेव तैर्लोकम्भि जंयति पुनःपुनरिव ह्यंयं लोकः प्रान्यानि पात्रांणि युज्यन्ते नान्यानि यानि पराचीनांनि

गर्भेणाविज्ञातेन ब्रह्महावंभृथमवं यन्ति परौं स्थालीरस्यन्त्युद्वांयव

हरन्ति तस्माध्यियं जातां परांस्यन्त्युत्पृमार्सस हरन्ति यत्पुरोरुचमाह यथा वस्यंस आहरंति तादगेव तद्यद्गहं गृह्णाति

प्रयुज्यन्ते तान्यन्वोषंधयः पर्गं भवन्ति यानि पुनः (३९)

प्रयुज्यन्ते तान्यन्वोषंधयः पुन्रा भंवन्ति प्रान्यानि
पात्रांणि युज्यन्ते नान्यानि यानि पराचीनांनि प्रयुज्यन्ते
तान्यन्वांरण्याः पृशवोऽरंण्यमपं यन्ति यानि पुनः प्रयुज्यन्ते
तान्यन्तं ग्राम्याः पृशवो ग्रामंमुपावंयन्ति यो वै ग्रहांणां निदानं
वेदं निदानंवान्भवत्याज्यमित्युक्थं तद्वै ग्रहांणां निदानं यदुंपाःशु

शश्संति तत् (४०)

उपा श्वन्तर्यामयोर्यद्चैस्तदितंरेषां ग्रहांणामेतद्वै ग्रहांणां निदानं य एवं वेदं निदानंवान्भवति यो वै ग्रहांणां मिथुनं वेद प्र प्रजयां पशुभिर्मिथुनैर्जायते स्थालीभिरन्ये ग्रहां गृह्यन्तें वायव्यैरन्य एतद्वे ग्रहांणां मिथुनं य एवं वेद प्र प्रजयां पशुभिर्मिथुनैर्जायत इन्द्रस्त्वष्टुः सोमंमभीषहांपिबुथ्स विष्वड्डें (४१)

व्यौर्च्छथ्स आत्मन्नारमणुं नाविन्द्थ्स एतानेनुसव्नं पुरोडाशांनपश्यत्तां निरंवपत्तैवें स आत्मन्नारमणमकुरुत तस्मादनुसवनं पुरोडाशा निरुप्यन्ते तस्मादनुसवनं पुरोडाशानां प्राश्जीयादात्मन्नेवारमंणं कुरुते नैन सोमोऽतिं पवते ब्रह्मवादिनों वदन्ति नर्चा न यज्ञंषा पङ्किरांप्यतेऽथ किं यज्ञस्यं पाङ्कत्वमितिं धानाः करम्भः पंरिवापः पुरोडाशः पयस्यां तेनं पङ्किराँप्यते तद्यज्ञस्यं पाङ्कत्वम्॥ (४२)

भुवन्ति यानि पुनः श॰ संति तद्विष्वङ्किञ्चतुंर्दश च॥🗕 ____[88]

सुवुर्गाय यद्दांक्षिणानिं समिष्टयुजूरष्यंवभृथयुजूरिष् स्फोनं प्रजापंतिरेकादुशिनीमिन्द्रः पत्निया प्रन्ति देवा वा इंन्द्रियं देवा वा अदाँभ्ये देवा वे प्रबाहुंक्प्रजापंतिर्देवेभ्यः स रिंरिचानः षोंडशुधैकांदश॥ $\left \lceil 2 \, 2 \,
ight
ceil$ सुवुर्गायं यजित प्रजाः सौम्येनं गृह्णीयात्प्रत्यश्चं गृह्णीयात्प्रजां पुश्त्रिचंत्वारि श्रात्॥43॥ सुवुर्गाय वर्ज्ञस्य रूप॰ समृंद्धौ॥

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io. http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/stotrasamhita

http://stotrasamhita.github.io/about/